

MESILASED KOOLIAEDA!

Arkna Aianduskoolis toimus hiljuti vabariiklik mesinduspäev, millele järgnes nädalane mesinduskursus majandite ja asjaarmastajatele-mesinikele. Nii mesinduspäeval kui ka kursusel rõhutati selle tähtsa ja tuluka põllumajandusharu avaraid perspektiive. Põllukultuuride (mesikas, valge ja roosa ristik, marjapöösad, viljapuud, kurk jt.) tolmeldamisel on mesilastel suur tähtsus. Mee näol saab elanikkond aga toiduainet, mis on tuntud oma tervislikkuse ning toitvuse poolest.

Kuulates loenguid ja tehes kursusel kaasa praktilisi töid, mõtlesin, et seda kõike oleks vaja läinud meie koolide bioloogiaõpetajatele, õppe- ja katseaedade juhatajatele. Mesilased ju elustavad aeda ja aitavad tõsta selle viljakust. Bioloogiaõpetaja peaks olema ka mesinik, vähemalt asjaarmastaja, et äratada õpilastes huvi selle «magusa» elukutse vastu.

Mesindus kooliaias — eks see oleks jälle samm edasi kooli lähendamisel elule! Mesilaste hooldamine ei peaks eriti koormama aiatöid juhendavat õpetajat, sest nad ei nõua igapäevast järelevaatlust ja söögi eest hoolitsevad ka ise. Minu arvates ei tarvitse taga ajada rekordsaake. Aitab sellest, kui kesksuvel, peamisel meekorje ajal, kord nädalas vaadata üle kogutud saak ja teha ruumi uutele varudele.

Mesila rajamine kooli juurde ei ole ju mingi ülesaadamatu ülesanne. Vajamineva inventari ostuks on koolil mitmesuguseid võimalusi — erisummade eelarve, šeffide abi, laenamine naabermesinikelt jne. Mõne aasta jooksul annab mesila ise tulusid, mida kool saab kasutada vastavalt vajadustele.

Haljala 7-kl. koolis rajasime mesila järgmiselt: laenasime ühe vana taru, teisalt saime sülemi (ka laenuks) ja algus oligi tehtud. Järgmisel aastal andis sülemi oma pere, ostsime uue taru ja mõned vajalikud tööriistad. Hiljem tasusime laenu, soetasime juurde tarusid ja meevurri.

Nüüd on aias neli uut taru. Kuumadel heinakuuilmadel kostab sealt päev läbi rõõmsat, töökat suminat: virgad mesilased kannavad hinnalist nektarit. Mõnus on avada taru ja võtta välja raame magusalt lõhnava meega. Kuigi vahel võib saada ka valusasti torgata, ei pane seda keegi pahaks (mesilase mürk olevat ka terviseks!). Tilk mett keelele — sellest ei ütle ära ükski; natuke raha koolikassasse lisaks — see on tervetulnud alati. Niisiis — mesilased igasse aeda, eriti maal asuvate koolide aedadesse!

O. SALM,

Haljala 7-kl. kooli direktor